

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2018/2019

Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej

Kierunek studiów: Inżynieria Chemiczna i Procesowa

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: I

Stopień studiów: I

Specjalności: Inżynieria Odnawialnych Źródeł Energii, Inżynieria Procesów Technologicznych

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Rachunek operatorowy
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WITCh ICHIP oIS C37 18/19
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	2.00
SEMESTRY	4

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁADY	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	PROJEKT	SEMINARIUM
4	0	0	0	0	0	30

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Zapoznanie z metodami operatorowymi rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych i cząstkowych.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Zaliczone przedmioty matematyczne poprzedzające ten przedmiot.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student zna podstawowe fakty dotyczące przekształcenia Laplace'a: definicja przekształcenia i przekształcenia odwrotnego względem przekształcenia Laplace'a, własności tych przekształceń.

EK2 Umiejętności Student potrafi: wyznaczyć obraz, gdy znany jest oryginał; obliczyć z definicji transformaty Laplace'a; wyznaczyć oryginał, gdy znany jest obraz (metoda pośrednia, zastosowanie wzoru Borela o splocie); rozwiązać równanie różniczkowe liniowe przy zadanych warunkach początkowych; rozwiązać układ równań różniczkowych liniowych; rozwiązać równanie całkowe typu splotu oraz równanie różniczkowo-całkowe.

EK3 Wiedza Student zna podstawowe fakty dotyczące przekształcenie Fouriera: wzór całkowy Fouriera i jego własności; definicja przekształcenia Fouriera i jego własności; przekształcenie kosinusowe i sinusowe; splot funkcji.

EK4 Umiejętności Student potrafi zastosować wzór całkowy Fouriera; obliczyć transformatę Fouriera funkcji; zastosować kosinusowe i sinusowe przekształcenie Fouriera.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

SEMINARIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
S1	Przekształcenie Laplace'a i jego zastosowania: elementy analizy zespolonej; definicja przekształcenia i jego podstawowe własności; wyznaczanie obrazu, gdy znany jest oryginał; obliczanie z definicji transformaty Laplace'a; przekształcenie odwrotne względem przekształcenia Laplace'a i jego podstawowe własności; wyznaczanie oryginału, gdy znany jest obraz (metoda pośrednia, zastosowanie wzoru Borela o splocie); rozwiązywanie równań różniczkowych liniowych przy zadanych warunkach początkowych; rozwiązywanie układów równań różniczkowych liniowych; rozwiązywanie równań całkowych typu splotu oraz równań różniczkowo-całkowych. Przykłady.	18
S2	Przekształcenie Fouriera i jego zastosowania: wzór całkowy Fouriera, jego własności i zastosowania; definicja przekształcenia Fouriera i jego własności; przekształcenie kosinusowe i sinusowe; splot funkcji. Przykłady.	12

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Prezentacje multimedialne

N3 Zadania tablicowe

N4 Dyskusja

N5 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	30
Konsultacje przedmiotowe	5
Egzaminy i zaliczenia w sesji	5
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	20
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Zadanie tablicowe

F2 Odpowiedź ustna

F3 Kolokwium

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Średnia ważona ocen formujących

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 3.0	Student zna w dostatecznym stopniu pojęcia, definicje i podstawowe twierdzenia dotyczące przekształcenie Laplace'a.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi poznane pojęcia i definicje zilustrować przykładami.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób poprawny formułować twierdzenia oraz podać przykłady ich zastosowania.

NA OCENĘ 4.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi podać idee dowodów twierdzeń oraz rozumie zależności między twierdzeniami tego działu.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób zrozumiały formułować twierdzenia, podać ich dowody oraz ilustrować przykładami.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi: wyznaczyć obraz, gdy znany jest oryginał; obliczyć z definicji transformaty Laplace'a; wyznaczyć oryginał, gdy znany jest obraz.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3 oraz student potrafi dodatkowo: rozwiązać równanie różniczkowe liniowe przy zadanych warunkach początkowych; rozwiązać układ równań różniczkowych liniowych.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz student potrafi dodatkowo rozwiązać równanie całkowe typu splotu oraz równanie różniczkowo-całkowe.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4 oraz student potrafi dodatkowo: w mowie i na piśmie wykorzystywać twierdzenia i metody poznane na wykładach; jasno przekazać swoje rozumowanie i precyzyjnie je uzasadnić.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4.5 i zrobił to bezbłędnie.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 3.0	Student zna w dostatecznym stopniu pojęcia, definicje i podstawowe twierdzenia dotyczące przekształcenie Fouriera.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi poznane pojęcia i definicje zilustrować przykładami.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób poprawny formułować twierdzenia oraz podać przykłady ich zastosowania.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi podać idee dowodów twierdzeń oraz rozumie zależności między twierdzeniami tego działu.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób zrozumiały formułować twierdzenia; podać ich dowody oraz ilustrować przykładami.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi: zastosować wzór całkowy Fouriera, obliczyć transformatę Fouriera.

NA OCENĘ 3.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3 oraz student potrafi dodatkowo wyznaczyć przekształcenie kosinusowe i sinusowe.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz student potrafi dodatkowo wyznaczyć transformatę splotu.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4 oraz student potrafi dodatkowo: w mowie i na piśmie wykorzystywać twierdzenia i metody poznane na wykładach; jasno przekazać swoje rozumowanie i precyzyjnie je uzasadnić.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4.5 i zrobił to bezbłędnie.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓLOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	K1_W01	Cel 1	S1	N1 N2 N3 N4 N5	F1 F2 F3 P1
EK2	K1_U08 b	Cel 1	S1	N2 N3 N4 N5	F1 F2 F3 P1
EK3	K1_W01	Cel 1	S2	N1 N2 N3 N4 N5	F2 F3 P1
EK4	K1_U08 b	Cel 1	S2	N2 N3 N4 N5	F1 F2 F3 P1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] W. Żakowski, W. Kołodziej — *Matematyka cz.IV*, Warszawa, 1995, WNT
- [2] E. Kącki, L. Siewierski — *Wybrane działy matematyki Wyższej z ćwiczeniami*, Warszawa, 1985, PWN
- [3] W. Stankiewicz — *Zadania z Matematyki dla Wyższych Uczelni Technicznych*, Warszawa, 1983, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] A. Świetlicka; A. Rybarczyk, A. Jurkowlaniec — *Rachunek operatorowy. Metody rozwiązywania zadań*, Warszawa, 2012, p

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr Adam Bednarz (kontakt: adambed@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 dr Adam Bednarz (kontakt: adambed@pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejsowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....